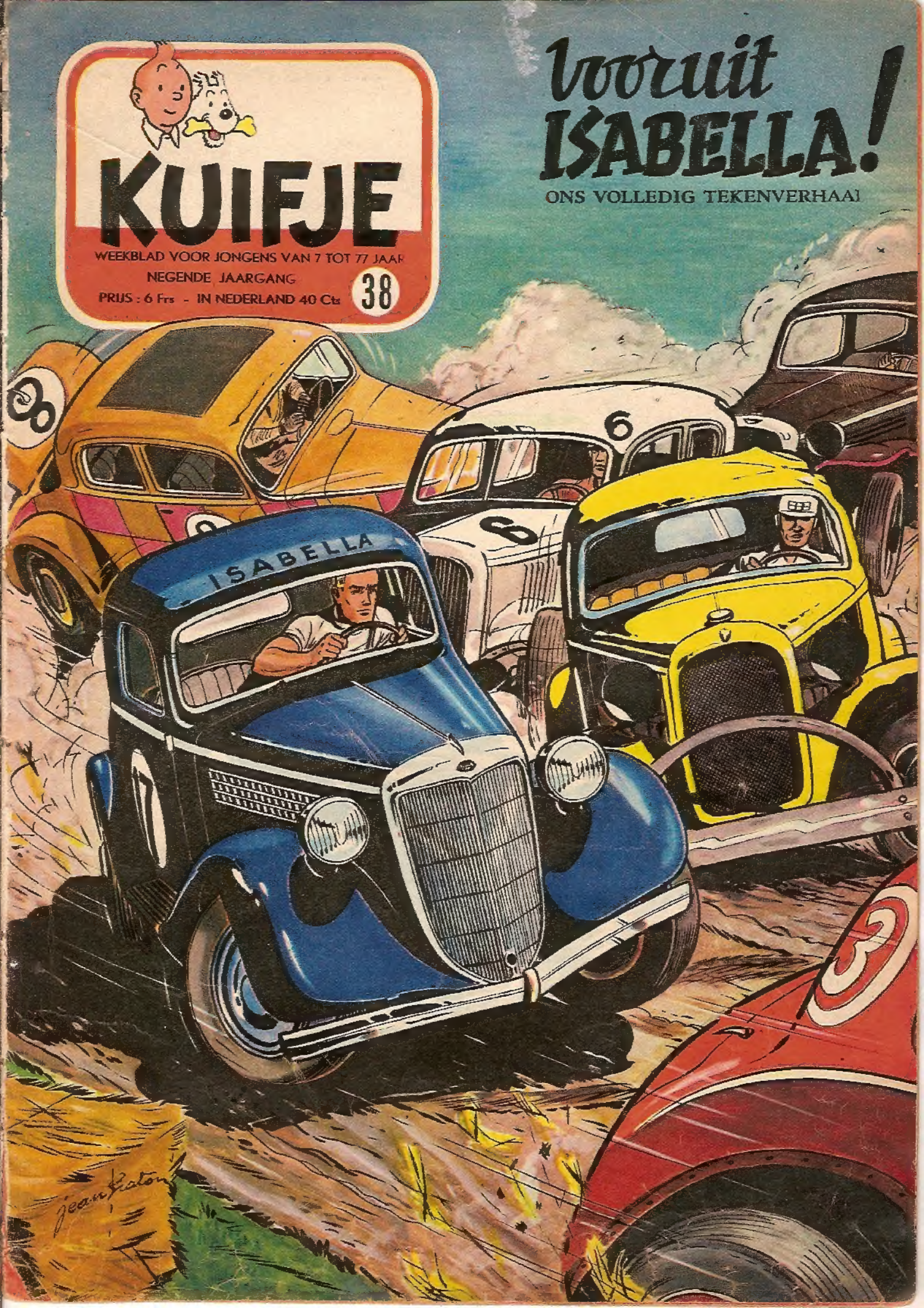
KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
38
Vooruit ISABELLA!
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
ISABELLA
Jean Graton

Zondag te Big Springs, een kleine stad in Texas. De tiende Auto-Rodeo van het seizoen heeft plaats en het is nogmaals William Patten, eigenaar van de « Grote Garage » die als winnaar uit het strijdperk komt. Patten is specialist in het genre...

De traditie getrouw, neemt Patten plaats op het dak van z'n wagen en maakt met de beker in de hand, een ereronde...

Tussen de opgewekte, geestdriftige mensen die het sportplein verlaten, zijn er twee die er teneergeslagen uitzien. De overwinningen van Patten komen hun zaak helemaal niet ten goede.

Het zijn de oude Ben Phill en zijn zoon Jimmy, die de tweede garage van Big Springs uitbaten. Ze hebben de middelen niet om mee te doen aan de rodeo en de faam, die Patten in het stadje en omgeving verwerft, ontneemt hen veel klanten. Al de automobilisten willen inderdaad naar de garage van de kampioen gaan. Ben Phill en Jimmy komen voorbij en zien dat Patten door zijn vrienden gevierd wordt.

Bravo Patten ! Jij was de sterkste !

Ik betaal een rondje !

Bravo, Patten!

Kom, vader, we gaan naar huis !

Enkele vrienden blijven Ben trouw.

Ben, je moet iets doen! Jij bent een beter werktuigkundige dan Patten ! Je moet je verdedigen !

Hij heeft gelijk, vader. We moeten moed houden !

Ik ben te oud en jij bent te jong. We gaan de ondergang tegemoet ! Al die gekken lopen naar Patten !

Jimmy bezit een Ford van het jaar 1936. Hij verzorgt hem met liefde. Het wagentje is piekfijn in orde !

M'n beste Isabella, kon jij onze zorgen maar begrijpen !

Vader heeft heel z'n leven te hard gewerkt om nu van armoe z'n garage te moeten verkopen! Ik zou veel geven om hem te helpen ! We zouden onze oude klanten moeten terugvinden, doch hoe ?

Patten verslagen in een Auto-Rodeo ! Dat is de oplossing ! De onklopbare Patten van z'n voetstuk halen !... Maar ik beschik niet over 'n wagen die krachtig genoeg is om tegen die van Patten te wedijveren. We hebben slechts Isabella en die is toch te mooi om...

Isabella ! Maar waarom niet ? Isabella ben je bereid om het met mij te wagen ? Ben je gereed alles te geven wat je kan om vader en de garage er weer bovenop te brengen ? Isabella, volgende Zondag win jij het kampioenschap !

De volgende dag vertelt Jimmy aan z'n vader wat hij van plan is...

Dat is gekheid, Jimmy ! Je wagen is te zwak en het is bovendien erg gevaarlijk !

Mijn besluit staat vast! We moeten Isabella in orde maken !

Drie dagen later...

Met een tweede carburator en nieuwe spoelers zal het wel gaan !

O.K. ! Nu de motor laten draaien !

Alles is opperbest in orde. Isabella is gereed voor de strijd !

Dat loopt gesmeerd !

Ik wou dat het al Zondag was !

De grote dag is aangebroken. Concurrenten en toeschouwers gaan naar de renbaan...

Opgelet ! Achteruit !

Door de luidsprekers klinken de namen van de deelnemers. Men weet nu dat Jimmy Phill zich op het laatste ogenblik liet inschrijven...

Hoor je dat ? Dat wordt toch niets !

Die weet niet wat hem wacht.

Een onbekende gaat van de ene groep naar de andere en luistert naar de gesprekken...

Ik vind dat Jimmy veel moed heeft ! Het zal er hard aan toe gaan !

Jimmy waagt z'n leven en dat van de wagen, waarop hij zo trots is, om z'n oude vader en de garage voor de ondergang te redden ! Hij verdient een beter lot !

Inderdaad. Ze kennen hun vak beter dan Patten die...

Intussen op de plaats welke aan de concurrenten voorbehouden is...

Jimmy, het is jou beurt om een lot te trekken !

Vooruit, jongen! Zelfs als je nr 13 trekt, geef ik geen rode duit voor jou en je wagen !

Lach maar, Patten !

Jimmy wordt aangeduid voor het tweede deel van de wedstrijd. Hij kijkt goed toe hoe de deelnemers rijden...

Een goede start, is alles !

Hij komt aan de beurt...

Moed, jongen! Ik vind het mooi van je maar... wees voorzichtig! Waag niet te veel !

In het begin gaat het niet al te best. Z'n tegenstrevers trachten hem in het nauw te wringen en om een botsing te vermijden, moet Jimmy achterblijven.

BETTY

5

Weldra is hij de allerlaatste van de rij...

Wacht maar, kerels ! Ik heb m'n laatste woord nog niet gesproken !

Enkele auto's botsen op mekaar...

Nu of nooit !

Hij maakt zich los en rijdt in een trek naar de aankomstlijn. Hij is de derde van zijn kategorie en mag deelnemen aan de finale. Jimmy heeft z'n laatste woord nog niet gesproken...

Vijftien wagens staan vertrekkensgereed. Jimmy staat juist naast Patten die hem spottend toeroept:

Haha, je denkt reeds dat je kampioen bent ! Heb je een flinke hoeveelheid koorden meegebracht om straks je wagen aaneen te binden ?...

ISABELLE

Het startschot weerklinkt en Jimmy springt in het wiel van Patten. Indien deze laatste werkelijk knap is, zal hij spoedig aan het hoofd zijn...

Ik los je geen meter, Patten !

Patten steekt de ene wagen na de andere voor. Hij weet niet dat Jimmy hem volgt

Het hoogtepunt van de koers is nu aangebroken en een hele reeks wagens wordt buiten gevecht gesteld. Patten maakt van iedere kans gebruik om meer naar voor te dringen. Jimmy volgt hem steeds. Beiden rijden nu aan het hoofd van de koers..

Patten geeft er zich rekenschap van dat de jongen een hardnekkig tegenstander is. Hij slaagt er niet in hem los te gooien. De Isabella houdt zich puik en weldra wordt het een sprint tussen beide wagens.

Die wordt gevaarlijk ! In de laatste bocht gooi ik hem van het wiel !

Patten is zenuwachtig en verliest een ogenblik de controle over z'n wagen die vreselijk slipt. Hij is spoedig weer meester van z'n auto maar het is te laat !

Mijn kans! Ik steek voor!

Patten duwt uit alle macht op het gaspedaal doch dat helpt niets meer. Jimmy wint de koers.

Nu mag Jimmy zijn ereronde maken. Hij kruipt vlug op het dak terwijl z'n vader stuurt.

Jimmy is in de zevende hemel ! Hij is blij met z'n overwinning en Isabella heeft geen schrammetje!

Bravo, Jimmy!

Ik zou het gezicht van de dikke Patten willen zien !

Na de felicitaties willen Ben en Jimmy naar huis gaan. De onbekende houdt hen echter tegen...

Het is de commerciële directeur van een belangrijke autofabriek die naar Big Spring gekomen is om er een agentschap te openen. Hij heeft bewondering voor de prestatie van Jimmy en heeft ook inlichtingen genomen over de garages van Phill en Patten...

Ik stel jullie voor een bijhuis te openen van een groot automerk. Ik zorg voor een moderne garage en al de rest...

Hm... Jij... Ik ?..

Enkele maanden later is de oude garage vervangen door een modern gebouw met mooie uitstalramen en prachtige auto's. De zaken vlotten buitengewoon. Ben en Jimmy verkopen veel wagens. Heel de dag rijdt Jimmy met zijn klienten in blinkende, splinternieuwe wagens...

Dat is de wagen die ik hebben moet ! Ik teken het contract !

Toch rijdt Jimmy nog altijd het liefst in zijn trouwe Isabella, die hem op die Zondag zo goed geholpen heeft !

jean Graton

EINDE

Volgende week : DE EENZAME TOCHT

de wi

GELUKKIGE VERJAARAG, KUIFJE!

ONS blad is acht jaar oud! Het eerste nummer verscheen inderdaad op 26 September 1946. Ter gelegenheid van deze verjaardag kregen we brieven en zelfs telegrammen uit allerei hoeken van het land en zelfs uit het buitenland! Onder deze overvloedige gelukwensen haal ik hier graag een briefje aan van een lezer uit Antwerpen. Hij schrijft als volgt:

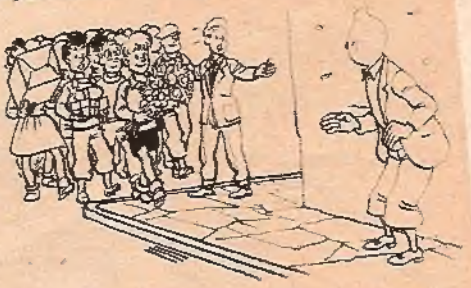

Mijn beste Kuifje

IK ben veertien jaar oud. Ik was maar zes jaar toen het eerste nummer van ons blad verscheen. Ik kon toen nog niet lezen. Maar mijn vader, die Kuifje sinds lang kende, nam niettemin een abonnement. «Je zult er later veel plezier aan beleven», zei hij. Maar ik verdenk er hem van, dat hij zin had om het iedere week in te kijken. (Dat doet hij nu nog.)

Sinds acht jaar heb ik al de avonturen gevolgd van de talrijke sympathieke helden van het blad. Mijn ouders hebben me steeds aangezet het blad aandachtig te lezen, omdat ze het goed getekend en opgesteld vinden, en van oordeel zijn dat ik er heel wat kan in leren. En dat is inderdaad ook zo. Want dikwijls heeft men me reeds gevraagd: «Maar hoe weet jij dat?» En dan kon ik fier antwoorden: «Het stond in «Kuifje».

Heel onze familie leest het blad. Dus ook vader en moeder, en zelfs mijn grote broer, die reeds ingenieur is! Grootvader, die bij ons woont, (en nog geen 77 is) zal geen enkel nummer overslagen. Hij volgt al de verhalen met evenveel aandacht als ikzelf, en we hebben reeds dikwijls over het verder verloop van de avonturen gesproken, telkens de vraag rijst: hoe gaat die nu uit de penarie geraken?

Omdat het volgende Zondag je verjaardag is, hield ik er aan, je deze brief te sturen. Ik kan je verzekeren dat ik mijn abonnement niet zal opzeggen, ook niet wanneer ik groter zal geworden zijn, want dan zal ik doen zoals papa: een abonnement nemen voor het moment dat mijn zoon zal kunnen lezen.

Tot zover de brief van deze vriendelijke lezer, die wel een schalk moet zijn. Wanneer die zijn brief hier afgedrukt ziet, dan mag hij meteen weten, dat ik het erg zou op prijs stellen, hem persoonlijk te leren kennen.

Kuifje

HOU JE VAN DIEREN?

DE BUNZINGS

IK ben een grote vijand van de eksters omdat zij vogelnesten vernielen en jonge vogeltjes vermoorden.

Enkele weken geleden, toen ik op eksterjacht was, hoorde ik plots een hevig gepiep dat veel weg had van het gepiep van jonge katten. Ik vond dat wel zonderling, een nest katten midden in het bos! Ik naderde voorzichtig en even later kwam de dierenfamilie te voorschijn. Ik stelde vast dat het katten waren van zonderlinge soort: het was namelijk een nest bunzings, de schrik van 't eendenhok.

Een grote bunzing liep druk heen en weer. De kleine diertjes nam ik mee naar huis, omdat ik hen zo lief vond.

Wanneer ik met de onverwachte gasten thuis kwam, heerste er een grote verwondering. Ik timmerde dadelijk een hok waarin ik de jonge dieren zette. Zij konden reeds een aardige brok rauw vlees verslinden! Maar, de vreugde mocht, helaas! niet blijven duren: een paar dagen geleden ontsnapten de zeven deugnieten door de stukgebeten draad.

Wij bewaren toch elk in onze vingers enkele «souvenirs» van hun scherpe tandjes.

DIRK VERHAEGHE,
Brasschaat.

SCHRIJFLUSTIG

zijn volgende Kuifjeslezers die langs deze weg een correspondent zoeken. Men schrijve hen rechtstreeks.

GILBERT VAN DE VELDE, *Stijfstraat, 47, Antwerpen*: een jongen van 13 jaar, liefst uit Holland, die van schepen houdt en munten verzamelt.

JAN STOCKMAN, *Molenstraat, 130, Eeklo*: wenst postzegels te ruilen liefst met een buitenlands lezer van 11 tot 13 jaar.

FERNAND COOPMAN, *Roeselaerestraat, 2, Izegem*: een jongen die punten verzamelt en wil ruilen.

JOHN LEERSEN, *Rennemigstr. 10, Heerlerheide (Limburg) Holland*: jongen van 12 à 13 jaar uit Israël, Joego Slavië, Congo, Spanje of Portugal.

GUY VANDERLINDEN, *Koestraat, 25, Oostakker (België)*: een jongen van 12 à 13 jaar uit Nederland, die postzegels wil ruilen.

MARC DEPIERRE, *Ottostrasse, 52-56, Köln-Ehrenfeld, Duitsland*: een lezer van ongeveer 11 jaar die houdt van boeken, auto's, vliegtuigen en techniek en reizen.

MARCEL CUYX, *Markt, 28, Maaseik, Limburg (België)*: binnen- of buitenlands lezer van ongeveer 13 jaar die belang stelt in postzegels en boeken. (Nederlands, Frans of Zuid Afrikaans.)

MARIE HERMANS, *Bilzensteenweg, 92, Tongeren Limburg (België)*: Kuifjeslezeres van 14 tot 16 jaar uit Congo.

MARTHA OTS, *Menisberg, 7, Haizingen bij Brussel*: een meisje van 14 à 15 jaar, dat langs de kust woont.

LUCIEN BEELS, *Roeselarestr., 214, Izegem*, zou graag het adres willen kennen van Johan Hamerlinck van Gent, en corresponderen met een Zuid Afrikaan.

GUSTAAF VAN NIJLEN, *Prinsenstraat, 27, Turnhout*: sportieve jongen 16-17 jaar uit Turnhout of omgeving, die houdt van kamperen, reizen en trekken.

GERRIE WERPNER, *van Bassenstraat, 101, Den Haag*.

HOU JE VAN KNUTSELEN?

We hebben enkele mooie plannen met KUIFJE als hoofdfiguur voor je getekend, die je in triplex kan uitzagen. Fijn om er je kamer mee te versieren! Te verkrijgen in alle gespecialiseerde winkels of bij:

Ets JACQUES OBRA en Co
17, rue des Carmes,
LUIK

JOOP DE BLES, *Spinozastraat, 38, Den Haag*.

ERRATUM

HELVA PRIJSVRAAG

Lees op blz. 12 in plaats van «De lijst van de tien antwoorden moet voor 15 September toekomen» «MOET VOOR 15 OCTOBER TOEKOMEN bij: KUIFJE-BRUSSEL (Prijsvraag Helva).

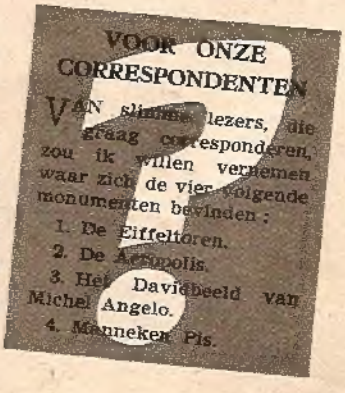

ONZE FOTOPRIJSVRAAG

ONZE fotoprijsvraag werd op 31 Augustus besloten. We kregen talrijke inzendingen en hebben de jury bij elkaar geroepen om de beste foto's aan te duiden die zullen bekroond en gepubliceerd worden.

Binnen een paar weken verschijnt het oordeel van de jury.

KUIFJE IN HET SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN

Van Zaterdag 2 tot Vrijdag 17 October a.s. wordt er in het Eeuwfeestpaleis (Heisel/Brussel) een SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN gehouden. «Kuifje» zal je met vreugde welkom heten in z'n stand van de hall nr 2. Op deze bladzijde vind je een «kortingsbon». Een ingangskaart kost je slechts 5 F. Bewaar deze bon nu reeds. Volgende week meer uitleg.

SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN
KORTINGSBON
5 F. in plaats van 10 F. Geldig van 2 tot 17 October 1954.

Het weekblad KUIFJE: *Redactie*: Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. — *Publiciteit*: KUIFJE-Holland: Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro: 199.334. Abon.: 4 fl. per kwartaal.

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

De hogepriester eiste dat Ariulf en de Fret zouden duelleren. Atto, de hoofdman, komt net op tijd om een eind te maken aan die dwaze strijd...

61 DE goden van je volk eisen de dood van deze vreemdelingen ! zei de hogepriester en je hebt het recht niet je tegen de eis van de goden te verzetten ! Enkele vuisten gingen in de hoogte en een paar jonge Franken wilden zich op Marcus en Fabia storten. De Fret sneed hen echter prompt de pas af en Ariulf stelt zich met geheven strijdbijl op voor de kinderen. De hogepriester is woedend over de tegenstand die hij ontmoet en wil de macht onmiddellijk grijpen. « Weg met hen ! Onze goden... » Hij kan zijn zin niet voleinden want de strijdbijl van Atto heeft hem geraakt en hij stort levenloos op de grond...

62 IEDEREEN zwijgt en aller blikken keren naar Atto, die er nooit zo groot en edel uitzag. Al zijn getrouwen zijn achter hem komen staan. De rebellen bekijken het lijk van hun aanvoeder en buigen het hoofd. De opstand is in de kiem gesmoord. « Wie aan de jonge Romeinen raakt, zal met de dood gestraft worden ! » zegt Atto. Op stillere toon gaat hij verder : « Ons leger vocht heldhaftig maar het land dat we begeren, zullen we nooit door de macht kunnen innemen. In Turnacum ontmoette ik echter een hooggeplaatst Romein die me zei : « Sluit vrede met Rome en je zult het gewenste land krijgen... »

63 IK heb besloten zijn raad te volgen. Wie me trouw is, volge me ! De vader van deze twee Romeinen zal helpen ons plan te verwezenlijken. » Een paar minuten bekijken de Franken hun hoofdman zwijgend. Daaraan hadden ze zich helemaal niet verwacht. Atto spreekt hen echter overtuigend en bemoedigend toe en de volgende dag zetten de Franken zich aan het werk met het oog op hun aanstaand vertrek. De mannen gingen op jacht en slachtten het wild dat ze als mondvoorraad zouden meenemen, terwijl de vrouwen klederen maakten en de huisraad op de wagens stapelden.

64 ONNODIG de vreugde van Marcus en Fabia te beschrijven ! Heel de weg praten ze over de heuglijke gebeurtenis. Atto, die aan het hoofd van de lange karavaan rijdt, kan hun vreugde niet delen. Hij vraagt zich af of de Romein wel woord zal houden ! Keulen komt weldra in het gezicht. Atto neemt afscheid van Marcus met de woorden : « Ga naar de gouverneur, jongen, en zeg hem met welke bedoelingen we tot hier reden. Ik hoop dat de goden onze plannen goedkeuren en wij ongehinderd de grens zullen kunnen oversteken ! »

65 MARCUS brengt zijn delicate opdracht tot een goed einde. Hij bepleit de zaak van Atto met vuur en de Franken krijgen de gewenste vergunning. Enkele dagen later zien ze het dak van de villa van Quintus Probius. De ballingschap van Marcus en Fabia is ten einde. Het is heerlijk ouders, huis en vrienden terug te vinden. Quintus is gek van vreugde en richt een groot feestmaal aan ter ere van de Frankische hoofdman. « Waar wil je wonen ? », vraagt hij aan Atto. Deze laatste bekijkt de Romein droevig en wijst in de richting van het Westen. « Daar nabij Turnacum, waar mijn zoon gesneuveld is. »

66 WEKEN verlopen en Rome geeft de Barbaren de toelating zich te Turnacum te vestigen.

— Waarom wil je zo ver gaan wonen ? Waarom blijf je niet in Aduatica ? zegt Marcus plotseling tot Atto.

De Frankische hoofdman glimlacht en antwoordt :

— Ik wil naar ginder omdat er voorspeld is dat er eens te Turnacum een groot vorst zou heersen, van mijn ras, die de naam van mijn zoon zou dragen : CHLODWEIG (Clovis).

De volgende dag vertrokken de Franken. Marcus en Fabia wuifden hen nog lang, lang na...

EINDE

De volgende week een nieuwe getekende roman : DE VAL VAN EEN KEIZERRIJK

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Om zich tegen de Zwarte Ratten te beschermen, schuilen Chlorophyl en zijn vrienden in een uit Maar een fret heeft trek in konijnenvlees...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

IS HET EEN VALSTRIK?

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN DR VEXELL
GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

Dr. Vexell, die weigerde zijn plannen uit te leveren, werd eerst opgesloten in Scotborov, daarna naar Siberië verbannen. Met een gezel slaagde hij er in uit het kamp te ontsnappen. Een trapper nam hem mee naar een stadje waar ze door een kleine man verraden worden...

LAAT ons hier uitstappen, zei Vexell tot de trapper toen ze vier of vijf kilometer buiten de stad waren. We mogen de weg niet samen voortzetten. Ik zou je geen moeilijkheden willen berokkenen!

— Zoals je wilt! antwoordde de trapper.

Enkele ogenblikken later namen ze afscheid van hun redder en Vexell en zijn gezel, die Vladimir heette, sloegen de weg in naar het uitgestrekte woud dat rechts van hen lag. Eens daar, beschut door de bomen en het dichte struikgewas, zouden ze kunnen uitblazen. Hoofdzaak was er te geraken. Ze hadden nog geen vijfhonderd meter gelopen toen ze, aan de draai van de binnenweg, vlak tegenover een zeven- of achttal mannen stonden die hen verrast aankeken. Plotseling wees een van hen in de richting van de vluchtelingen en riep :

— De ontsnapten!

Dat was het sein... Hoe hard Vexell en Vladimir ook liepen, na enkele minuten waren ze ingehaald, overmeesterd en gekneveld. Zo werden ze op een slede naar de stad teruggebracht. Op enkele meter van de eerste huizen van het stadje, ontmoetten ze een grote slede met de bewakers van het kamp en hun honden, die het spoor van de vluchtelingen blijkbaar ook gevonden hadden...

TOEN de kommandant van het kamp hen bleek en totaal uitgeput zag verschijnen, glimlachte hij geamuseerd :

— M'n beste vrienden, zei hij schouderophalend, wisten jullie dan werkelijk niet dat het onmogelijk is uit Breesilev te ontsnappen? Honderden gevangenen probeerden dat voor jullie en geen enkele is er in geslaagd.

Hij wachtte even om te zien welk effect zijn woorden maakten en vervolgde dan :

— Jullie ontsnappingspoging zal natuurlijk gevolgen hebben. Jullie worden naar een ander kamp gestuurd en Breesilev is een paradijs in vergelijking met dit kamp...

De kommandant nam een kaart van z'n schrijftafel, plooide ze zorgvuldig open en wees met de vinger op een zone, die met blauwe lijnen doorstreept was.

— Kijk, hier zal jullie avonturiersbestaan een einde nemen.

Vladimir en Vexell keken naar de kaart en voelden een koude rilling langs de rug lopen...

... ...

ACHT dagen duurde de reis. Iedere dag werd het klimaat zachter maar dat voorspelde niets goeds. Vexell en Vadimir wisten dat de hitte, in de streek waar ze verbannen werden, moeilijker om dragen was dan de koude, dat er moeraskoorts heerste en insectenbeten heel dikwijls een dodelijke afloop hadden...

Tegen de middag van de achtste dag stopte de zware vrachtwagen, die de gevangenen vervoerde, voor goed. Onze vrienden stapten uit en ontdekten een reusachtige vlakte met hier en daar wat bruin verschroeid gras, doorploegd met droge grachten en afgebakend met prikkeldraad waarop hoogspanning stond. Enkele bewakers in uniform, op de voet gevolgd door een grote, sterke hond.

De gevangenen werden door de poort naar de vreemde, lege grachten geleid en ze wisten meteen welk lot er hen beschoren was. Zij waren veroordeeld om hier dag na dag grachten te graven, om de moerasgrond droog te leggen, en er bovendien in te leven. Ze moesten graven tot ze er bij vielen en die geelbruine aarde hun graf werd.

Vexell en Vladimir waren natuurlijk niet de enige gevangenen, ze hadden lotgenoten. Van die dag begrepen zij dat hun leven niets menselijks meer had. Van de vroege morgen tot de late avond moesten ze graven en ploeterden ze onder de zengende zon in het slijk. Zodra de zon echter aan de horizon verdween, was het koud en 's nachts vroor het stenen dik. Op die hard gevroren grond moesten ze zich uitstrekken en trachten enige rust te vinden, een ander bed hadden ze niet. Zelfs de sterksten gingen hier ten gronde en iedere morgen vond men gevangenen die, in hun slaap bevroren, de eeuwige rust hadden gevonden...

Na twee dagen was Vexell onkennelijk. Bij het begin van de derde dag gebeurde het mirakel. Een schildwacht kwam aan de rand van de gracht staan en riep luid :

Na enkele minuten waren Vexell en zijn vriend ingehaald en overmeesterd.

— Vexell!

— Hier! antwoordde Vexell, die zelfs de kracht niet meer had het hoofd op te richten.

— Dr Vexell, ben jij dat? vroeg de soldaat verrast. Het uiterlijk van Vexell had hem blijkbaar een beetje doen schrikken.

— Ja, dat ben ik.

—Kom dan uit die gracht en volg me!

Vexell volgde zijn gids als een automaat; hij had zelfs de moed niet meer zich af te vragen « waarom »? De bewaker opende de deur van het kantoor van de kommandant en gaf hem een teken binnen te gaan. De officier, achter een grote, eikenhouten schrijftafel, fronste de wenkbrauwen toen hij Vexell zag, scheen een ogenblik na te denken, schudde dan het hoofd en stond op. Toen pas bemerkte Vexell dat de kommandant een papier in de hand hield.

— Ben jij Dr Vexell?

— Ja.

— Neem deze brief en lees.

Vexell nam het papier aan en begon plotseling te beven... Las hij wel goed? Neen, dat was niet mogelijk! Het was een vergissing of een nieuwe list om hem het geheim te ontfutselen. En nochtans, op het papier dat hij in de trillende handen hield stond het in duidelijke letters : BEVEL TOT ONMIDDELLIJKE VRIJSTELLING.

Vexell wou uitleg vragen. Hij wou weten waaraan die plotselinge vrijlating te wijten was doch de kommandant scheen niet geneigd te zijn hem enige opheldering te verschaffen.

— Je mag gaan, zei hij op effen toon.

Vexell verliet het kantoor als een slaapwandelaar. Hij liep langs de schildwachten naar de uitgang van het kamp. De bewakers oogden hem nieuwsgierig na, doch niemand vroeg hem iets. De duisternis viel reeds in .

— Ik ben vrij, VRIJ, dacht Dr Vexell... Maar, wat moet ik aanvangen? Ik ben alleen, heb geen rode duit op zak. Hoe zal ik ooit uit dit onzalig oord van het oneindig Rusland geraken?

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

DE ONBEKENDE VAN HET GROOT HOTEL

HET GEHEIM VAN MERCEDES

DE RENWAGEN VAN 2,5 L.

Zo lang sprak men reeds over het wederoptreden van de Mercedes op de internationale renbanen, dat velen er niet meer aan geloofden.

Op 4 Juli jl. was het dan echter zo ver. Voor de Grote Prijs van de A.C.F. te Reims, pakte Mercedes uit met drie mooie, gestroomlijnde en zeer geheimzinnige wagens. Fangio, die een Mercedes bestuurde, kwam als grote overwinnaar uit de strijd. Op een half wiel volgde Kling, eveneens op Mercedes. De eerstvolgende renner had een ronde achterstand. Herman, die de derde Mercedes bestuurde, moest opgeven wegens mechanische moeilijkheden.

Van de koers te Silverstone in Engeland, kwam de Mercedesploeg eerder kaal naar huis, omdat hun wagens gebouwd zijn voor gewone, vlakke piste en niet voor slingerbanen.

DE grote verrassing kwam op 1 Augustus jl., toen de Grote Prijs van Europa betwist werd op de Nurburgring in Duitsland. Mercedes verscheen daar niet alleen met zijn renwagens, die deelgenomen hadden aan de koers te Reims, doch ook met een 2,5 liter waarvan het uiterlijk enigszins was gewijzigd : de vleugels lieten de wielen helemaal bloot. Mechanisch bekeken was de wagen echter dezelfde gebleven. Fangio met zijn Mercedes won de koers heel makkelijk.

Deze 2,5 liter wagen, formule 1, is revolutionnair omdat hij uitgerust is met een motor van acht cylinders op een lijn, met directe brandstoftoevoer. Het is de eerste wagen van dit type welke in competitie werd gebracht. De motor ligt naar rechts. De afkoeling met water werd zeer kundig aangebracht en is tot in de puntjes bestudeerd.

Al deze details en de aerodynamische lijn van deze wagen, verzekeren zijn succes. De snelheid moet 300 km. per uur zijn.

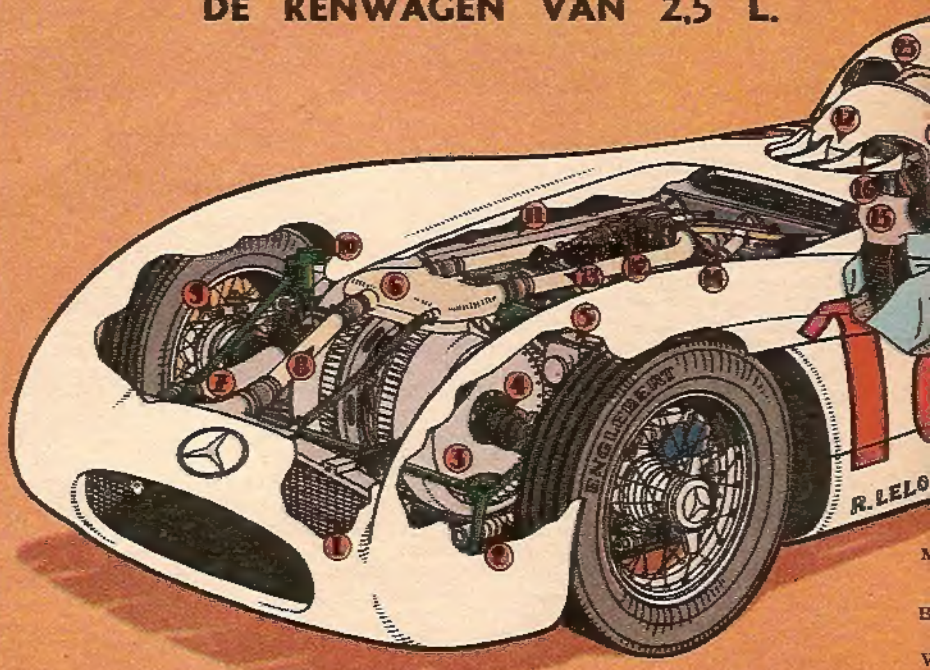

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

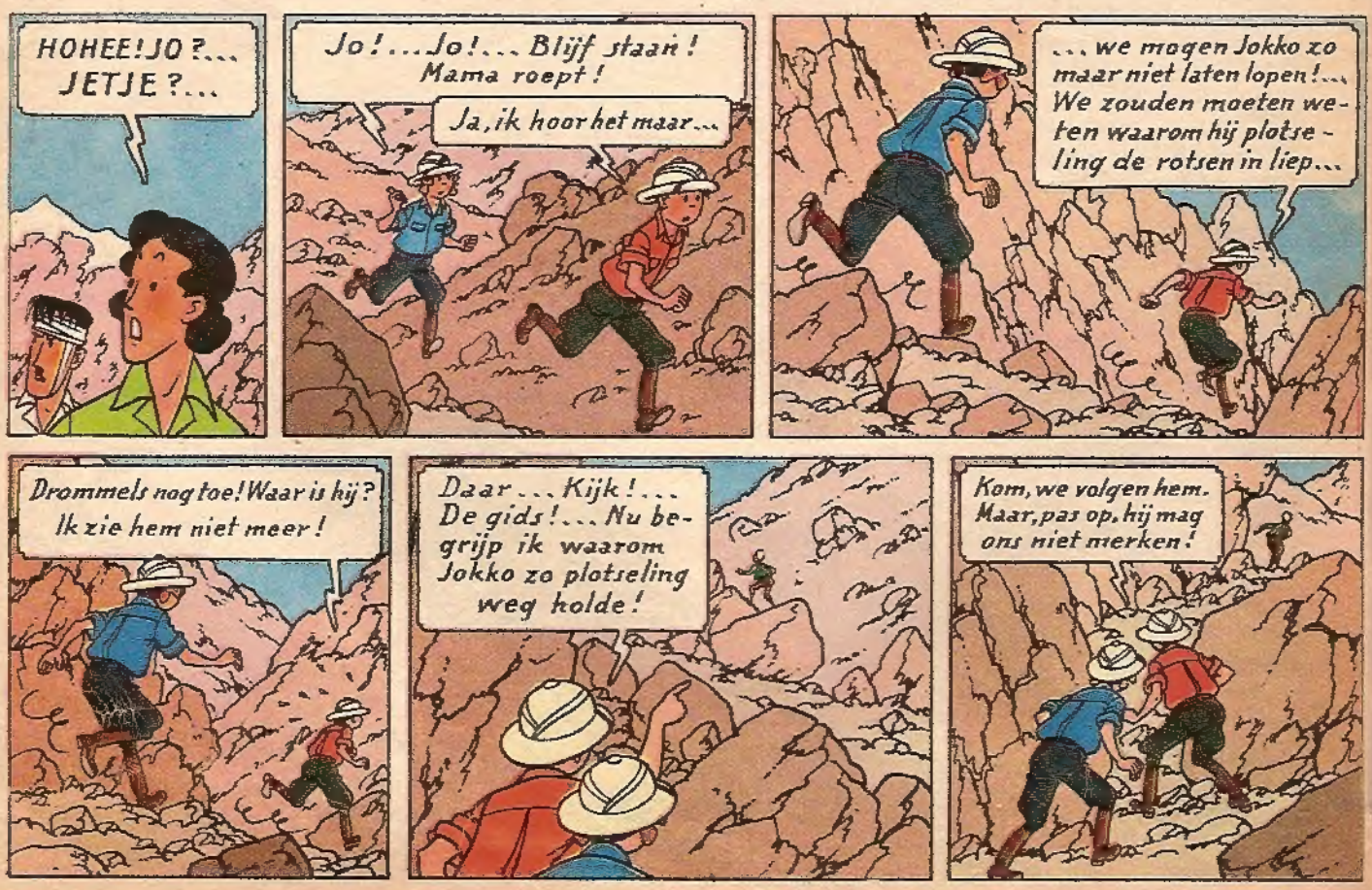

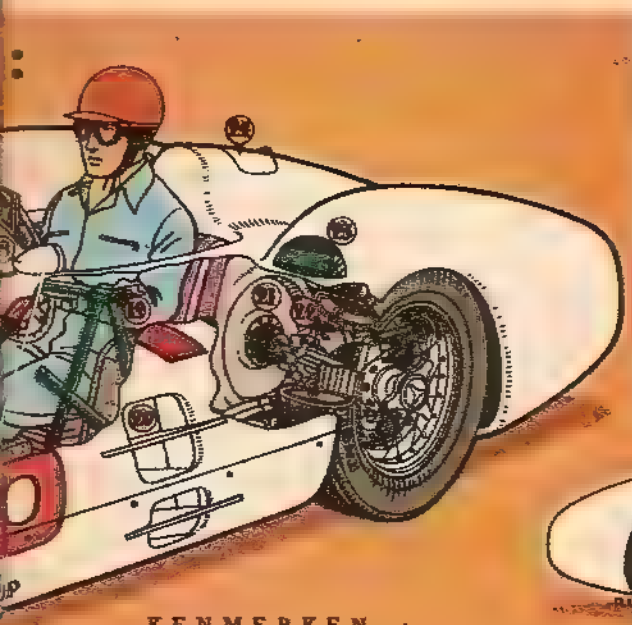

VERKLARINGEN BIJ DE TEKENING :

1. Waterradiator;
2. Torsiestaaf;
3. Remtrommel;
4. Kettingkast met rubber omgeven;
5. Stuurinrichting;
6. Waterreservoir;
7. Luchtbuis;
8. Waterleiding;
9. Suspensiearm;
10. Suspensiesteun;
11. Luchtverdeler naar de cylinders;
12. Bosch injector.
13. Waterleiding;
14. Stuuras;
15. Luchtleiding naar de remmen achteraan;
16. Versnellingshefboom;
17. Luchtgat;
18. Achteruitkijkspiegel;
19. Buizen die de chassis vormen;
20. Uitlaatklep (lucht);
21. Remtrommels achteraan;
22. Versnellingsdoos;
23. Luchtgat voor de afkoeling van de banden;
24. Opening die toegang verleent tot het reservoir;
25. Windscherm.

KENMERKEN :

otor : 8 cyl. op een lijn, naar rechts hellend. Directe brandstoftoevoer met pomp en Bosch injectors, magnetische Bosch voorontsteking 2 bougies per cylinder.
ring : 76 mm. Koers : 68,8 mm.
Cylinderinhoud : 2.496 cm³.
ersnellingsdoos : Vormt één stuk met de achterbrug. 5 gesynchroniseerde versnellingen.
ispensie door onafhankelijke wielen en torsiestaven
wicht : 680 kg.
emmen : Afgescheiden van de wielen en aan de chassis gehecht. Afkoeling van de remmen door lucht.

TYPE REIMS - SILVERSTONE

TYPE MONOPOSTO

A VALLEI

De gids, die in dienst stond van de eerste minister, heeft ingenieur Legrand in de afgrond geduwd ..

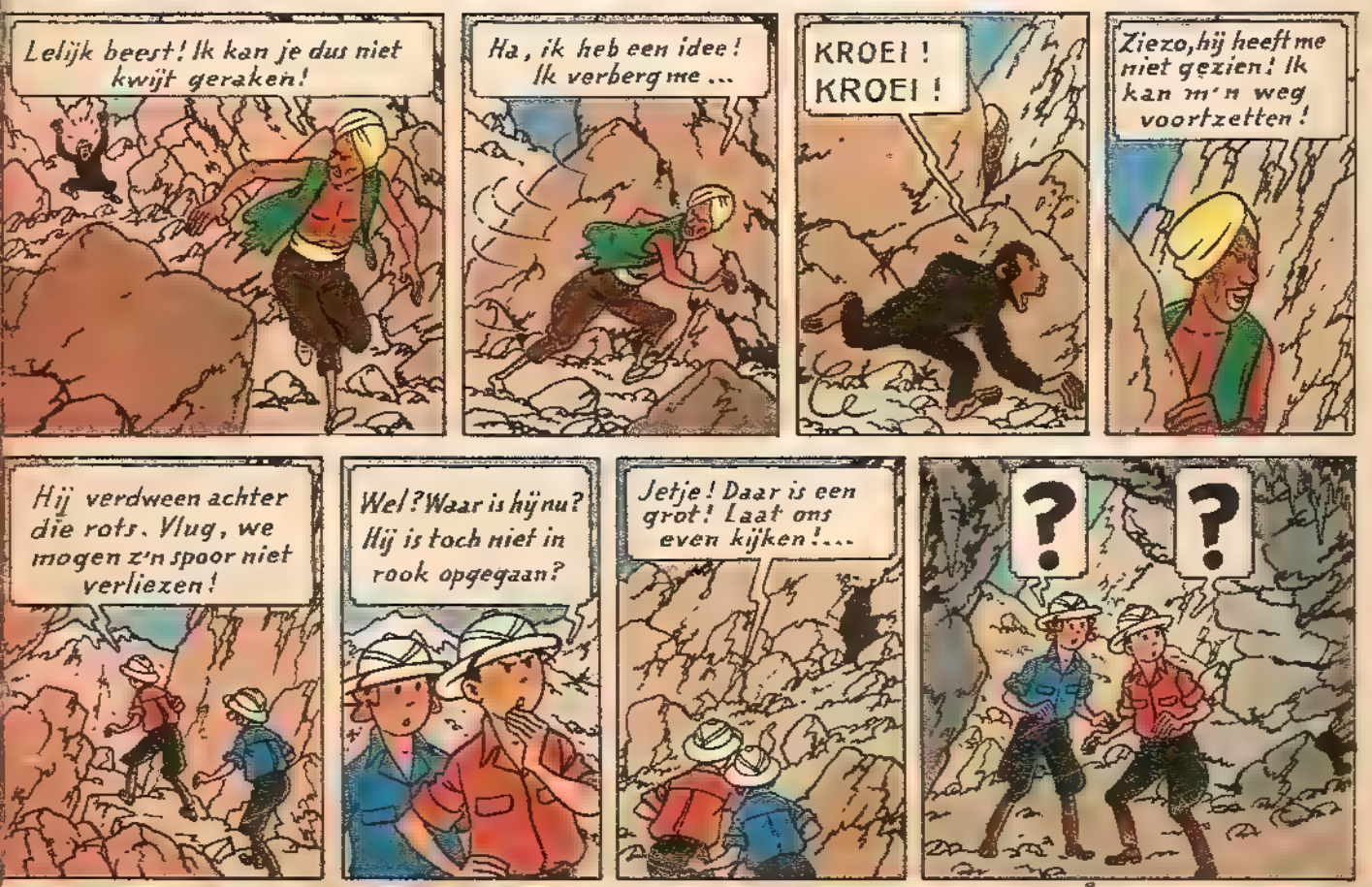

(Wordt voortgezet.)

NIET ONDER DE HONDERD!

door Johan de Brabander

Per auto reizen over de Rijn is aangenaam. Wanneer je veel tijd hebt, kan je de slingerbaantjes volgen langs de idyllische valleien van Rijn, Moezel en Neckar. Heb je weinig tijd, en moet je van de ene grote stad naar de andere, dan hoef je maar de autosnelweg te nemen die de meeste grote Duitse steden met elkaar verbindt. Zo kan je in één trek van Keulen over München naar Salzburg rijden om de Salzburger Festspiele bij te wonen.

OP zo een « autobahn », zoals men die daar noemt, heb je veel tijd om al wat er rondom je gebeurt te observeren, want het rijden wordt na enkele uren eentonig. Het is zelden dat je nog door een vooroorlogse wagen voorbij gestoken wordt. Dat er haast geen oude auto's meer zijn, daar hebben eerst het Duits leger zelf, en daarna de bezettingslegers voor gezorgd.

AUTOPARADE

BIJ de drie eerste wagens die je ontmoet, na het oversteken van de Duitse grens, zal er minstens al één VW bij zijn. Deze wagen is in de letterlijke zin van het woord over de Rijn de volkswagen bij uitstek geworden. In de mid denklasse overheerst de Mercedes 180. De nieuwe Hansa 1500 schijnt ook succes te hebben, en de BMW/501 breekt eveneens door

Deze wagen heeft voor veel Duitsers het voordeel niet zonder meer de Amerikaanse lijn te hebben aangenomen zoals de Opel's, de Fiat 1400 en 1900 en zelfs de nieuwe Mercedes 180. Het aantal Dieselpersonenwagens stijgt van week tot week. Zal deze goedkope formule de benzinewagen verdringen ? Weet je dat het woord « benzine » afgeleid werd van de naam van Carl Benz die in 1878, de eerste auto met « petroleummotor » bouwde. Een wagentje dat zich doet opmerken is de driewielige Messerschmidt. Ik kreeg er heelwat te zien. Naar het schijnt zou deze moto voor goed en slecht weer, de dames en de mensen met kleine beurzen bekoren.

Een variante van de Messerschmidt, maar met wat meer allure.

CAMPAGNE TEGEN DE DOODRIJDERS

ALHOEWEL de Duitsers doorgaans goede chauffeurs zijn, gebeuren er aan de overzijde van de Rijn toch tamelijk veel ongelukken, die echter meestal te wijten schijnen aan drankmisbruik. (Eten en drinken dat kunnen de Duitsers zoals men dat bij ons... alleen op de schilderijen van Breughel kan) De verkeersongevallen worden drastisch bestreden. De politierechters van Bremen, verklaren de wagens van chauffeurs die een ernstig ongeval veroorzaakt hebben, zonder meer verbeurd. Er wordt ook gesproken van het verbieden van de aanhangwagens van de zware camions.

ZEG HET MET BLOEMEN

WANNEER vader 's morgens met zijn wagentje de baan op trekt, vindt hij frisse bloemen in een vaasje dat aan het instrumentenbord gehecht is. Daar zorgen moeder en de kinderen voor. Die bloemen herinneren hem de hele dag door aan zijn familie en zijn tevens de beste aansporing om niet te gaan veronderstellen dat hij achter het stuur van een « Silberpfeil » of een Ferrari zit. Die bloemen brengen iets gezelligs, ik zou haast zeggen, huiselijks in de wagen.

NIET ONDER DE HONDERD !

IK ken een chauffeur, die telkens wanneer hij een snelheidsbeperking ziet langs de weg, grinnikt : « Tiens, hier mag men niet onder de 60 per uur rijden ! »

Langs die autosnelwegen moeten er ook onzichtbare bordjes staan « Niet onder de honderd », want het is zelden dat je een wagen ontmoet die het gezapig doet. Wanneer je ook eens op die « Autobahnen », terecht komt, zul je ook raar opkijken, wanneer je de kleine wagens aan 115 km per uur ziet voorbijsteken, en deze snelheid behouden ! Dat is haast beledigend voor chauffeurs van zware wagens, die niet veel meer uit hun motor kunnen halen

PRIJSVRAAG HELVA

Eerste prijs : een prachtig uurwerk HELVA SPORT, type KUIFJE (1 395 frank).

Tweede prijs : een uurwerk HELVA, type Kuifje-standaard *(895 frank).*

En vijftig prachtige albums

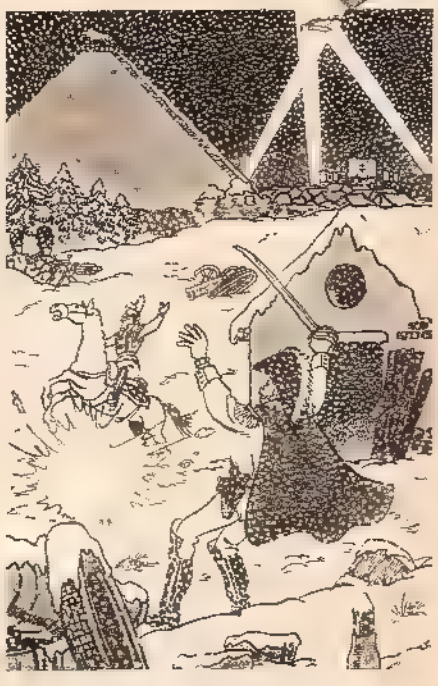

ZOEK DE TIEN FOUTEN ?

Vb. : In 1815, tijdens de slag van Waterlo, bestonden er geen vliegtuigen ! Zoek nu de *tien* andere fouten en win het prachtig HELVA-KUIFJE uurwerk.

REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG.

1 Alle lezers van « Kuifje » kunnen er aan deelnemen.

2. De lijst van de tien antwoorden moet voor 15 September toekomen bij KUIFJE-BRUSSEL (Prijsvraag Helva).

3 Hebben twee concurrenten hetzelfde aantal punten, wordt er geloot

4. De 52 winnaars worden persoonlijk verwittigd voor 30 October e. k

VEEL GELUK, VRIENDEN!

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

ZIJN STERKSTE ARGUMENT

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

dat is binnengedrongen in de schuilplaats van de bandieten die zijn ezeltje ontvoerden. Hij luistert een telefoongesprek af tussen Cyrano en de «chef» en verneemt waar Pom verborgen is. .

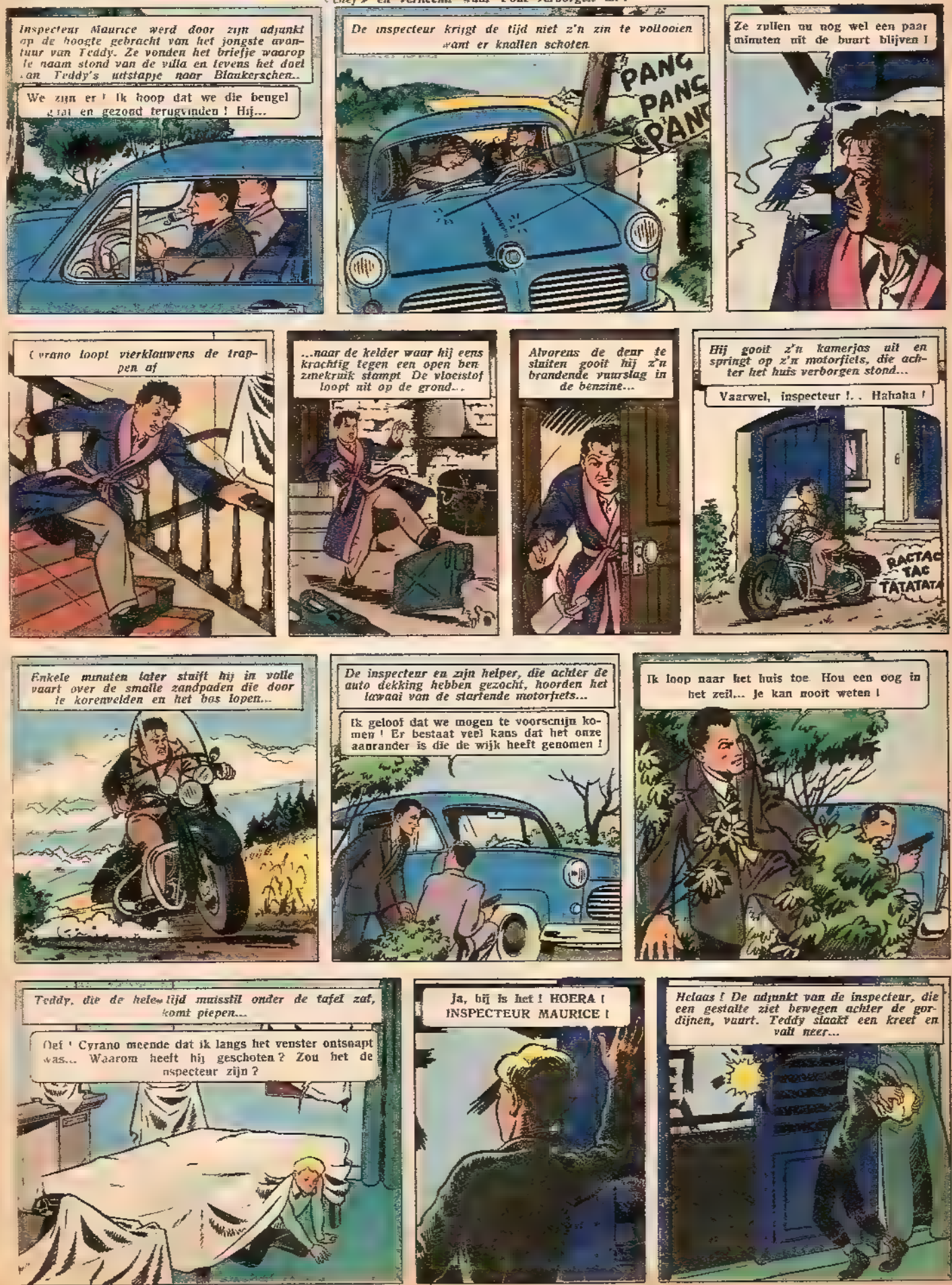

Wordt voortgezet.)

DE MISDAAD VAN DE GR

VERHAAL VAN GER. LAVALLEE. — GEILLUSTREERD

HET was tamelijk donker in de hut doch door de openingen, aan de noorderlijke zijde, drong er een lauwere luchtstroom binnen, die geladen was met de eerste lentegeuren. Er lag een vlek zon op de grassprieten die schuchter uit de grond kwamen.

Moeder Beer knipperde met de kleine blinkende ogen, geeuwde en rekte zich. De winter duurt lang, zelfs voor een beer en het was goed eindelijk weer het nest te kunnen verlaten. Ze liet zich op de flank rollen en trok haar twee poezelige jongen dichter naar zich toe en begon hen te likken. De twee beertjes hielden echter niet veel van « toiletmaken », ze tuimelden op het lijf van hun moeder en knabbelden aan haar oren. Mirko, de dikste en de gulzigste, en Ploek, de kleinste, waren nu twee maanden oud en mochten zoveel melk zuigen als ze wilden alhoewel hun moeder het nest niet verliet en niet at; zij leefde van het vet dat ze in de zomer opgespaard had. De beertjes, die bij hun geboorte maar een halve kilo wogen en onbeholpen in het nest lagen, waren nu heel speels en dartel en wogen ten minste drie kilo. Het was daarom dat Moeder Beer besloot nog diezelfde dag met hun opvoeding te beginnen. Twee jaar slechts zouden haar jongen met haar in hetzelfde nest wonen, zou zij hen door het woud kunnen leiden, hen beschermen en verdedigen en leren hoe gevaarlijk de valstrikken van de mens zijn.

Mirko en Ploek zouden al spoedig leren zelf voor hun eten te zorgen want beren eten alles. Ze houden veel van de wilde vruchten van het woud en van honig ! Misschien zouden ze ook vijanden ontmoeten. Moeder Beer zou goed moeten oppassen want berenjongen zijn roekeloos, ze denken niet aan het gevaar.

★

MOEDER Beer stond op, schudde de te groot geworden pels even en verliet dan haar nest, op de voet gevolgd door Ploek en Mirko.

Na enkele minuten echter werd ze haar jongen niet meer gewaar en keerde zich om. Mirko en Ploek speelden een partijtje catch met twee kleine prairiewolven, die uit het nest waren gelopen. Ze stoeiden, rolden, tuimelden, liepen achter elkaar en beleefden zichtbaar veel pret.

Waar mocht moeder prairiewolf wel zijn ? Op jacht ? Moeder Beer pakte haar jongen bij het nekvel, zodat ze wel moesten meekomen. Even nadien kwam ook de wolvin terug. Ze besnuffelde haar jongen en scheen met erg gerust in de geur die om hun pels hing. Ze pakte hen op en droeg hen naar een veilig nest.

Moeder Beer liep naar de rivier. Ze koos steeds het plekje van waaruit men de leegstaande hut op de andere oever kon zien en in de verte de hoge, kale rotsen. Ze verkende eerst zorgvuldig de plaats, snoof de wind op en liet dan, gerustgesteld, haar twee jongen op de oever achter terwijl ze zelf in het kokend en schuimend water dook. Ploek, die eerst zijn moeder had nageoogd, ging op eigen houtje op ontdekkingsreis en ontmoette een vreemd soortig dier dat op de grond lag en verschillende ringen boven elkaar vormde, waaruit iets als een tak naar boven schoot. Mirko huppelde rond dat vreemd wezen met de platte kop en ontdekte twee kleine ogen die hem aanstaarden. Zou hij durven naderen? Zelfs indien hij daartoe lust zou gehad hebben, kreeg hij de kans niet want tussen hem en dat onbekend wezen, kwam meteen een ander dier te voorschijn, klein, levendig, met korte pootjes, spitse snuit en spitse staart. Het liep naar de slang toe en al wat volgt speelde zich vliegensvlug af. De ratelslang richtte zich op en wou haar venijn in de hals van de pharaonsrat spuwen. In de hals want geen rat kan een wonde in haar hals aflikken en dus het gift onschadelijk maken. Maar de pharaonsrat wist blijkbaar heel goed wat de ratelslang wou en ontweek de beet dán ook heel lenig. Dan sprong ze naar de kop van de ratelslang, greep in de bovenkaak en beet zo hard mogelijk om de giftkheren te doen barsten.

De ratelslang bewoog de kop heftig op en neer zodat de pharaonsrat af en toe tegen de grond terecht kwam. Ze dacht er echter niet aan de strijd op te geven, ze hield vast en ze zou zolang bijten als het nodig was. De tegenstand van de ratelslang werd zwakker en eindelijk liet ze de kop levenloos neerzakken.

Mirko en Ploek, die niet wisten hoe gevaarlijk een ratelslang is, waren als bij wonder aan de dood ontsnapt.

Moeder Beer, die een hele tijd tegen de heftige stroming geworsteld had, kwam aan de oever met een zalm in de muil. De jongen huppelden haar tegemoet.

★

TOEN ze enkele weken later weer naar de rivier gingen, hadden Moeder Beer en haar jongen een zeer onaangename ontmoeting : De grootste beer van het woud die al te vaak belust was op mals vlees. Hij was reusachtig groot, zwaar en sterk. Toen hij voorbijging opende hij de muil en keek met begerige blik naar de dikke, dartele Mirko. Maar, Moeder Beer was dit natuurlijk niet ontgaan en ze richtte zich strijdlustig op.

De houding van de grote beer veranderde op slag. Hij wreef zijn rug tegen een boom en trok zich dan, schijnbaar verlegen, in het woud terug. Moeder Beer wandelde met haar twee spruiten tot aan de oever van de rivier en ontdekte er twee kisten. Even later, toen de wind van richting veranderde, werd ze de geur van de mens gewaar. Onmiddellijk leidde ze haar jongen diep het bos in. Voortaan nam ze iedere dag een andere weg om aan de rivier te komen. Op een mooie, zomerse namiddag kwam het drama toch... s' Morgens was Moeder Beer al tamelijk vroeg op stap ge-

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

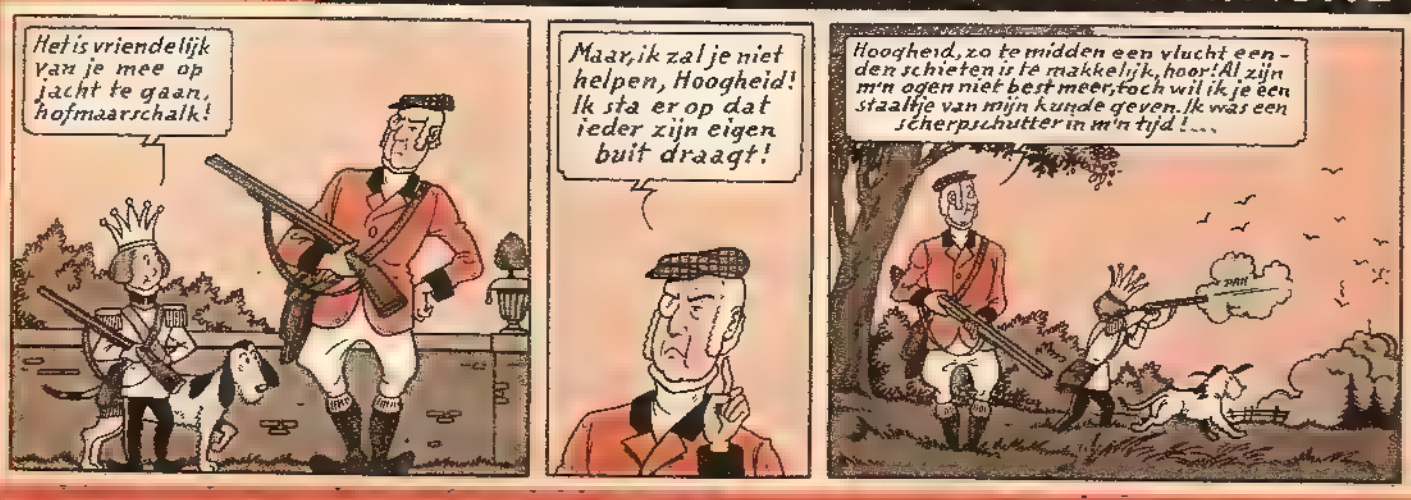

OTE BEER

DOOR R. REDING

gaan met haar jongen. Ze ontmoetten de familie stekelvarken. Deze rolden zich in een bol toen de kleine beren al te nieuwsgierig naderden. De vogels zongen in de bomen, de muggen aarsten in de zonnestralen. Moeder Beer knabbelde aan enkele bladeren en bloemen en zocht ondertussen naar de plaats vanwaar die zoete honiggeur, die heel het woud vulde, vandaan kwam. Plotseling viel haar oog op een holle boom. Snel liep ze ernaar toe, woelde met haar poot in de opening en haalde er een grote taart honig en was uit. Ze riep Mirko. Deze wou absoluut weten wie of wat er in het hol kon zitten, dat hij onder de struiken ontdekt had en gehoorzaamde niet. Hij woelde met beide voorpootjes diep in de aarde en stak zijn leuke snuit zo diep mogelijk in het gat.

Plotseling gleed er een grote soepele massa van de onderste tak van een boom en een enorme muil pakte Mirko bij het nekvel.

Alvorens Mirko er zich rekenschap van gaf, had de grote, grijze beer hem reeds ver, ver meegenomen.

Met haar muil nog vol honig kwam Moeder Beer toegesneld. Het was te laat. In de verte zag ze haar vijand wegvluchten. Ze nam Ploek bij z'n nekvel en zette de achtervolging in. De grote beer had te veel voorsprong en kon bovendien sneller lopen.. Hij kwam aan de waterval en sprong er resoluut in. Moeder Beer zette Ploek op de grond en keek naar het schuimende water. Zou ze het wagen? Het water kleurde rood en toen wist Moeder Beer dat alles nutteloos en de misdaad reeds voltrokken was.

★

(Vervolg blz. 18.)

WAAR ZIJN DE KUIFJE'S BONS?

JORIS is een verstrooide knaap. Toen zijn moeder met de boodschappentas thuiskwam haaste hij zich de KUIFJE's BONS uit te knippen die op de verpakkingen stonden. Hij gooide daarbij alles onderst boven en op het einde vond hij noch de fles tafelbier PILSBERG, noch de doos SKI, noch het pakje INA margarine, noch de vier stukken BIG NUTS of het pakje TOSELLI macaroni.

Wil je hem niet helpen zoeken? Indien je slim bent zal je al de verloren voorwerpen kunnen opsporen. Vergeet vooral niet, dat je duizenden KUIFJE's BONS vindt op de verpakkingen van deze producten:

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

In ruil voor Kuifje's Bons krijg je **GESCHENKEN!**

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	**50 punt**
DE SPROOKJES VAN PERRAULT. (4 reeksen kleurprentjes) per reeks van vijftig	**75 punt**
KUIFJE's WIMPEL, nieuw model, vier kleuren	**100 punt**
Chromo's Kuifje van de reeks « ZIEN EN WETEN ». Per reeks van zes. Thans verkrijgbaar:	**100 punt**
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 tot 4	
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 4	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 4	
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2	
MARINE, reeks 1	
SPOORWEGEN, reeks 1	
FOTO's IN RELIEF « DE ANTWERPSE DIERENTUIN » per reeks van twintig. Drie reeksen zijn verkrijgbaar. Speciale bril bijgevoegd	**200 punt**
PORTEFEUILLE KUIFJE, nieuw model	**250 punt.**
KUIFJE's PUZZLE, op hout	**500 punt.**
BLOKJESSPEL KUIFJE	**500 punt.**

NIEUW! Weldra biedt de KUIFJE's BON je een prachtige collectie van reproducties van beroemde schilderijen: « DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST ». Iedere reeks omvat vijf reproducties, formaat 21 x 27, in een mooie omslag.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

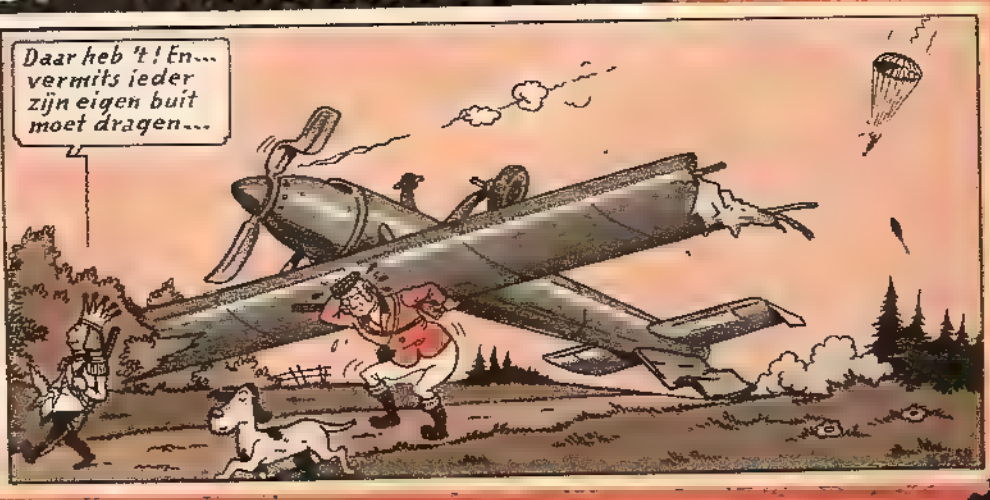

VOOR JE VERZAMELING

GOUD VOOR ROME

Om te beletten dat Suske en Wiske zouden ontvluchten, heeft de keizer hen op een zuil te midden van de leeuwenkuil gezet...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

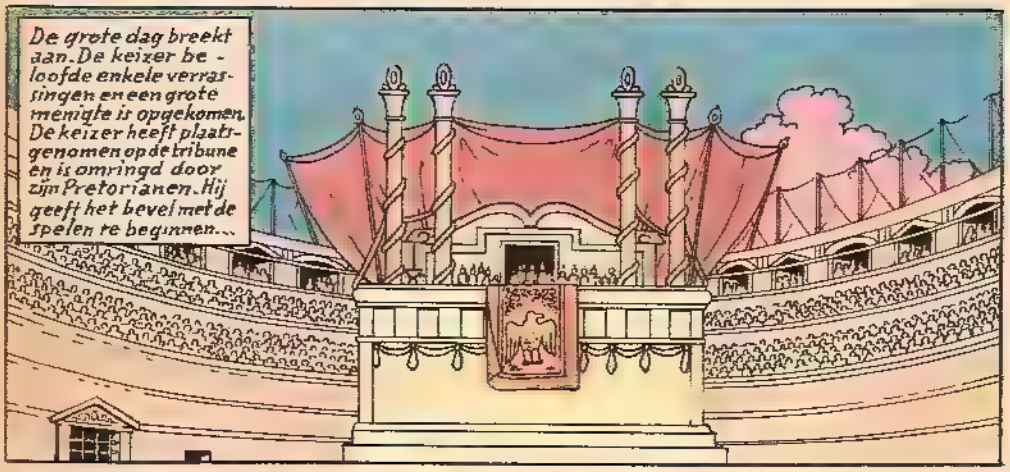

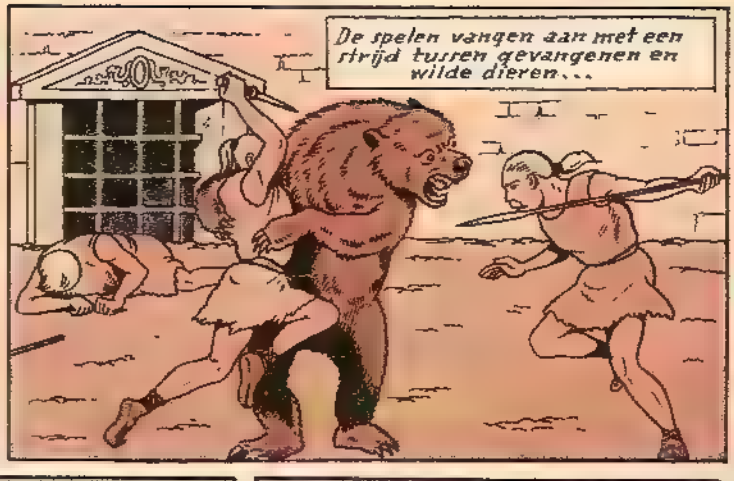

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan kan zich redden en hoopt het medicijn voor de hertogin tijdig te vinden. IJzerhakker en Pijl bekommeren zich om de struikrovers...

(Wordt voortgezet)

DE MISDAAD VAN DE GROTE BEER

(Vervolg van blz. 15.)

OVERMAND door het verdriet ging Moeder Beer langzaam naar haar nest toe, gevolgd door Ploek. Zou haar laatste jong blijven leven? Dat was niet zo zeker want de grote beer was een monster. Hij was de grootste, de zwaarste, de krachtigste van alle dieren in het woud. Zijn vraatzucht stond algemeen bekend en iedereen wist dat hij met voorliefde de jongen van zijn eigen ras opat. En dat was een misdaad. Het is de wet van het woud, dat de dieren hun jongen voeden en beschermen en dat de dieren van eenzelfde familie elkaar helpen. O ja, men had reeds getracht de grote beer uit het woud te jagen en hem te doden, doch niemand was tegen zijn listen en zijn kracht opgewassen. Het toeval wilde dat de mens zich op zekere dag in de strijd mengde...

★

VANG ze levend! dat was het bevel dat de jagers, die nu de kleine hut nabij de rivier bewoonden, gekregen hadden.

Het duurde niet lang of ze hadden al de wegeltjes opgespoord, welke de dieren gebaand hadden om naar de rivier te komen. En ze groeven enkele kuilen. Enkele dagen later kwam de grote beer drinken aan de rivier en bemerkte een klein rendier. Natuurlijk wou hij dat hebben. Hij sloop er naartoe maar plotseling schoof de grond onder z'n poten weg en met heel z'n gewicht viel hij in een diepe kuil, een luik viel dicht en hij zat gevangen...

De grote beer ging geweldig te keer. Hij brulde, sloeg en krabte tegen de wanden van z'n kooi doch noch z'n kracht noch z'n listige streken konden hem hier helpen...

De jagers groeven de kuil wat breder uit, zetten er enkele planken schuin tegen en hesen de kooi op. De grote beer bleef nog enkele dagen zo in het woud staan, hij snoof de geuren op en hoorde de geluiden die hem zo vertrouwd waren... Hij kon zijn gevangenis niet verlaten. Hij rukte met zijn oersterke tanden aan de staven van de kooi, doch ze begaven niet. Af en toe bracht een man hem eten en drinken en eindelijk werd hij opgeladen en naar een dierentuin vervoerd... Dat was het lot van de grote beer die het kleine beertje opat.

EINDE

DE POST

EEN RONDE VAN FRANKRIJK VOOR AUTO'S

SLECHTS 3 RITTEN !

DE vierde Ronde van Frankrijk voor auto's startte te Nice op 3 September. Deze ronde had geen drie en twintig ritten, doch slechts drie : Nice-Brest (2.412 km.); Brest-Nancy (2.190 km.) en Nancy-Nice (2.062 km.). Hierbij dan een kaartje van die « Tour ».

HOE KWAM DEN HAAN AAN ZIJN NAAM?

EEN lezer uit Kiemskerke schrijft ons hoe het badstadje « Den Haan » aan zijn naam kwam : « Heel lang geleden leed een vissersloep schipbreuk voor onze kust. De twee vissers konden zich al zwemmend redden en ze kwamen aan te midden van de duinen. Ze wisten niet waar ze terecht gekomen waren en de onafgebroken rij duinen die ze zagen droeg ook geen naam. Toen hoorden de twee vissers een haan kraaien en ze zegden : « We zullen deze plaats « Den Haan » heten ». En deze naam is gebleven... » Tot zover onze correspondent.

TOERISTEN LACHEN ALS HET REGENT...

ONMOGELIJK ? Niet zo vlug ! De Commissaris van Toerisme van Monaco heeft een belangrijke weddenschap aangegaan : een weddenschap op het weer. Hij heeft nl. aangekondigd dat, van volgend jaar af, een verzekering tegen regen wordt ingevoerd. Elke dag dat de regenneerslag groter is dan het gemiddelde tijdens de afgelopen tien jaar, zullen de toeristen in de hotels van Monte Carlo vrij logies krijgen. De Commissaris van Toerisme verwacht er zich natuurlijk aan dat hij niet dikwijls zal moeten betalen. Wat zou het zijn moest men dit systeem ook bij ons invoeren ?

GOED NIEUWS!

WIE van avonturen houdt, leze het prachtig album « TIJL UILENSPIEGEL ». Het is een tekenverhaal van WILLY VANDERSTEEN met de sympathieke helden TIJL UILENSPIEGEL en LAMME GOEDZAK in strijd tegen de Spaanse soldaten onder het bevel van de gevreesde hertog van Alva.

Dit album is een LOMBARD UITGAVE en te verkrijgen in alle boekwinkels en in de KUIFJE's WINKEL tegen de prijs van 59 F.

Het is eveneens verkrijgbaar tegen de storting van 59 F. + 5 F. (verzendingskosten) op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

De trein werd door bandieten overvallen. Pat Rick et Mass Tick doorkruisen de woestijn. De Apachen vallen aan...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Tijdschrift

DE MOBILOFOON

DE mobilofoon is de draadloze telefonische verbinding die met een vervoermiddel wordt onderhouden. Politie en brandweer, taxiondernemingen, reders van vissersschepen maken er gebruik van. Geneesheren en zakenlui beschikken in sommige gevallen eveneens over een mobilofoon. Op die wijze blijven ze, zo lang ze zich in de auto bevinden, met huis of kantoor in verbinding. Zodra ze hun auto verlaten is het contact verbroken. Wel is er een seinlampje dat er hen, bij hun terugkomst, op attent maakt, dat iemand heeft geprobeerd hen op te bellen.

DUITSE ingenieurs hebben nu een oplossing gevonden. Als er iemand in een met mobilofoon uitgeruste auto wordt opgebeld, merkt hij dat door licht- of acoustische signalen. Hij hoeft alleen maar de hoorn op te nemen om de verbinding tot stand te brengen. Antwoordt hij niet binnen de twintig seconden, dan wordt er bij het nieuw systeem automatisch een op de ultra-golf werkend klein zendapparaat in werking gesteld, dat is afgestemd op een draagbaar zend- en ontvangsttoestel, dat de autobezitter bij zich heeft. Dit toestelletje is niet groter dan een sigarettendoosje. Er is een microfoon ingebouwd, terwijl een kleine luidspreker er met een draad aan vastzit. Zodra dit toestel de automobilist met een sein waarschuwt, neemt deze het uit z'n zak, trekt de staafantenne uit, stopt het luidsprekertje in het oor en meldt zich. Hij kan dan luisteren en spreken. Het gesprek wordt door de mobilofoon versterkt en uitgezonden.

EEN BEELD UIT HET HEMELSE RIJK

EVENTJES naar China gevlogen om een luchtfoto te maken van een tempel vol porselein en fijne tekeningen ? Neen ! Het is het Chinees Paviljoen dat je kan bewonderen te Laken, op enkele kilometer van het hartje van Brussel. Het werd, samen met de Japanse Toren, gebouwd in opdracht van Leopold II en bevat een rijke collectie porselein. Heb je een vrije namiddag, ga er dan eens op af !

HET WAS NODIG...

DE Amerikaanse en Canadese regeringen doen heel veel om de flora en de fauna van hun land te beschermen. In de vorige eeuw vermoordden de Amerikanen ieder dier dat ze onder schot kregen. Op het einde van de XIXe eeuw waren er nog maar 600 (zeshonderd) buffels terwijl er eens 60 millioen geweest waren ! Elanden en kariboes waren zoveel als uitgestorven. Thans zijn er weer ongeveer 35.000 buffels. De Canadese regering deed enkele muskusossen (die in Canada volledig uitgeroeid waren) uit Groenland invoeren en kweekte ze zorgvuldig op.

Thans maakt men zorgen om de Amerikaanse krokodil die in Z.O. Florida huist en het slachtoffer is van stropers, die voor een krokodillenhuid 15 dollar per meter krijgen.

DE « SEA VENOM » VLIEGTUIG VAN DE BRITSE MARINE

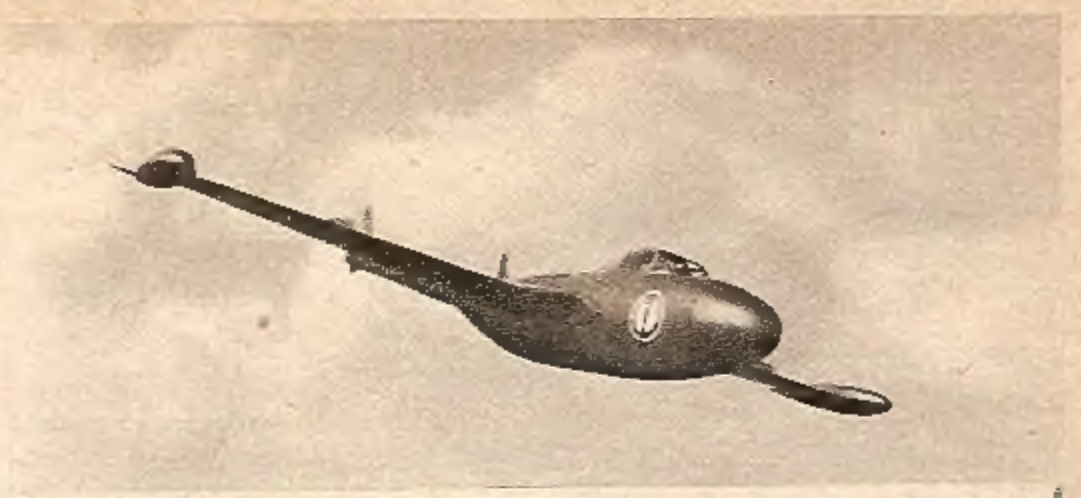

De « Sea Venom » (Zee Venijn) heeft een mooie lijn, niet ? Hij is, zoals z'n naam het trouwens zegt, een zeer gevaarlijke jager en wordt vooral door de Britse Marine gebruikt.

FIETSEN ONDER WATER

IN Amerika heeft men voor de beoefenaars van de onderwatersport een eenmansduikboot ontworpen, die met pedalen wordt voortbewogen. De commandant, tevens de enige opvarende, zit geheel ingesloten in een stevige romp. Of dat nu erg prettig is weten we niet want... hij zit in het water, daar de romp van de duikboot tevens als tank voor het duiken dient. De bestuurder van de duikboot draagt daarom een masker en een ademhalingsapparaat. Zo'n « Minisub », dat is de naam van de duikboot, is twee en halve meter lang, vijftig centimeter breed en weegt zeventig kilo. Een stuurknuppel maakt het, net als bij het vliegtuig, mogelijk allerlei toeren uit te halen. In de neus van de duikboot bevindt er zich een stel fietstrappers, die met een ketting de dubbele schroef aandrijven. Onderwatervissers, die niet op trappen gesteld zijn, kunnen hun duikboot met een electrische motor laten uitrusten !

WIE ZAG ER OOIT 500.000 VOGELLUIZEN ?

ZO je er iets voor voelt, kan je die in het Brits Natuurhistorisch Museum van Londen gaan bewonderen. Het is een énige verzameling ! En, omdat je er wel eens zou kunnen aan twijfelen of ik wel de waarheid vertel, gaat hier de geschiedenis van die collectie. Er was een Brits kolonel met name Richard Meinertzhagen die, toen hij het Imperium twintig jaar trouw had gediend, op pensioen werd gesteld. Die kolonel — een ras apart die Britse kolonels — had een nicht zoologe en met z'n tweeën begonnen ze de wereld af te reizen om het leven van de dieren te bestuderen. Meinertzhagen werd verkikkerd op vogelluizen en verzamelde er een half millioen van alle soorten vogels op alle plekjes van de wereld. Hij is tot de vaststelling gekomen dat iedere vogelsoort haar eigen luizen heeft. Alle vogels die dezelfde luizen hebben, aldus de kolonel, stammen meer dan waarschijnlijk van dezelfde voorvader af.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

HET GELE TEKEN

Het is bijna middernacht. In zijn laboratorium verklaart Dr Septimus aan de geneesheren, die hij liet ontvoeren, de resultaten van zijn opzoekingen en maakt alles gereed om Mortimer te doden. Scotland Yard zoekt

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Op Big Ben slaat het elf uur. Blake en Kendall verlaten de kantoren van de Scotland Yard...

Ik geloof dat alles verloren is! Ik ben doodop!

We hebben nog een uur en... wie weet wat er in die tijd gebeuren kan?

REFRESHME

Ze stappen voorbij de hoek van Cannon Row en het theesalon, waar de politieagenten van de Scotland Yard dagelijks komen. Ze vangen enkele flarden van de conversatie op...

...natuurlijk kwamen er reeds een half dozijn mensen naar de Yard, die zogezegd, belangrijke mededelingen hadden te doen in verband met het verdwijnen van Mortimer. We hebben zelfs een van die halve garen moeten oppluiten. Stel je voor, hij kwam in pyjama!

Kekuha! Dat is ongelooflijk!

Blake, die geen enkele gelegenheid wil laten voorbij gaan om nieuwtje te vernemen, vraagt aan de agent:

He, Clover, en wat wou die man?

Een taxichauffeur die, stomdronken, onzin uitkraamde over de professor en zijn boek... Hij zit hier rechtover...

Kendall, we hebben niet te verliezen! Kom, we gaan die man ondervragen

Zoals je wilt!

Enkele ogenblikken later in de politiepost...

Laat me met rust!... Ha, dat zal me leren de politie te willen helpen!

Bedaar, m'n beste, en vertel die heren wat je weet!

Vriend, denk goed na vooraleer je spreekt. Ik ben een vriend van professor Mortimer en zo je me werkelijk inlichtingen over hem kunt geven, betaal ik je dadelijk het bedrag van de premie uit. Wel?

Ja... als dat zo is dan...

En Dick vertelt heel zijn avontuur met Mortimer en de achtervolging van het Gele Teken van naaldje tot draadje...

Maar het mooiste van de zaak is, dat ik met het bewuste boek naar hier gekomen ben, want dat had ik in m'n taxi gevonden. Ja, sir, ik had het in de zak van m'n overjas gestoken!

Ik? Nooit! Geen woord, verrits je me! Of wel geef je me de premie! Die professor met zijn baard heeft me eens in het oortje genomen en dat volstaat!

Met een baard?

Sergeant, geef die jas hier!

Ja, sir, maar ik verzeker je dat die zakken leeg zijn! We hebben gekeken!

Inderdaad. Niets in de zakken...

Een ogenblikje! Kijk, daar is iets tussen de voering en de stof van de jas gerezen!

Met koortsachtige haast steekt Blake de hand tussen de losgescheurde voering en haalt het gezochte boek te voorschijn...

Eindelijk! Het boek!

Indien we heel het boek moeten lezen om de naam van de schuldige te vinden, zal het wel te laat zijn...

Blake bladert in het boek, om een aanwijzing en misschien de sleutel van heel het geheim te vinden...

En opdracht!... "Aan de eminente schrijver van..." Kendall, zie je dat? Zie je dat?...

THE MEGA WAVE

60

Wordt vervolgd.